

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

10/3354-0/2015

kam
Szék
Tele
E-ma
Adós
Bank

Alkotmánybíróságnak

(Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján)

1027 Budapest,

Tölgyfa u. 1-3.

Levelezési cím: 1255 Budapest, Pf. 2.

Tisztelt Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A mellékelten (I/1. alatt) csatolt meghatalmazás alapján [redacted] indítványozó képviselőjében eljárva

[redacted] a törvényes határidőben - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján -

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszték elő a [redacted] felperesnek - a Budapest Főváros Kormányhivatala alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22. M. 1285/2015/4. sorszámu, 2015. szeptember 8-án kelt és - felperes indítványozó részére 2015. szeptember 29. napján kézbesített - jogerős ítélete ellen.

A közigazgatási perben lefolytatott eljárásban az Alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása következtében felperesnek az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be.

Indítványozó kéri Tisztelt Alkotmánybírós. törvény (Flt.) 58. § (5) bekezdés d) pontja és (5) bekezdés e) pontja az Alaptörvénnyel ellentétet, e jogszabályi rendelkezést semmisítse meg, mivel e rendelkezések sértik az Alaptörvény I-II. XII-XIII. XV. és XIX. cikkben foglalt rendelkezését; a megsemmisített jogszabályi rendelkezés alkalmazását a Fővárosi

Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban volt 22. M. 1285/2015. számon folyamatban volt ügy elintézéséből zárja ki.

Indítványozó kéri Tisztelt Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy a 22. M. 1285/2015/4. sorszámú jogerős ítélet végrehajtását – az eljárási illetékben marasztaló rendelkezés tekintetében - Alkotmánybíróság előtti eljárás befejezéséig az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján felfüggeszteni szíveskedjék.

Indítványozó az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja:

I. A megsemmisíteni indítványozott jogszabály megjelölése

1) Az 1991. évi IV. törvény (Flt.) 58.§ (5) bekezdés d) pontja és 58. § (5) bekezdés e) pontja bevezető rendelkezése - a közigazgatási határozat meghozatalának időpontjában és a jogerős ítélet meghozatalakor – az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

Flt. 58.§ (5) bekezdés

d) álláskereső: az a személy, aki

- 1. a munkaviszony létesítéséhez szükséges feltételekkel rendelkezik, és*
- 2. oktatási intézmény nappali tagozatán nem folytat tanulmányokat, és*
- 3. öregségi nyugdíjra nem jogosult, rehabilitációs járadékban, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaiban nem részesül és*
- 4. az alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszony és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony kivételével munkaviszonyban nem áll, és egyéb keresőtevékenységet sem folytat, és*
- 5. elhelyezkedése érdekében az állami foglalkoztatási szervvel együttműködik, és akit*
- 6. az állami foglalkoztatási szerv álláskeresőként nyilvántart.*

Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes, az Európai Közösséggel és tagállamaival nemzetközi szerződést kötött állam állampolgára, az 1. pontban foglalt rendelkezés alkalmazása során, a nemzetközi szerződésben foglaltak szerint álláskeresőként akkor is nyilvántartásba vehető, ha Magyarországon engedély alapján végezhet munkát.

e) kereső tevékenység: – az 1–5. pontban foglaltak figyelembevételével – minden olyan munkavégzés, amelyért díjazás jár, továbbá kereső tevékenységet folytatónak kell tekinteni azt a személyt is, aki külön törvény szerint egyéni vállalkozónak minősül, valamint aki gazdasági társaság tevékenységében személyes közreműködés vagy mellékszolgáltatás keretében történő munkavégzés útján vesz részt, illetve aki a társaság vezető tisztségviselője vagy a társasági szerződésben közreműködési/munkavégzési kötelezettsége/joga fel van tüntetve.

1. Az olyan munkavégzés, amelyért jogszabály alapján tiszteletdíj jár, akkor minősül kereső tevékenységnek, ha a havi tiszteletdíj mértéke a kötelező legkisebb munkabér 30 százalékát meghaladja.

2. A mezőgazdasági őstermelői igazolvánnyal folytatott tevékenység akkor minősül kereső tevékenységnek, ha az abból származó bevételt a személyi jövedelemadóról szóló szabályok szerint a jövedelem kiszámításánál figyelembe kell venni.

3. A külön törvény alapján végzett közérdekű önkéntes tevékenység nem minősül kereső tevékenységnek.

4. *Nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban álló nevelőszülő e törvény alkalmazása szempontjából nem tekinthető keresőtevékenységet folytató személynek, ha nevelőszülői jogviszonya mellett más keresőtevékenységet nem végez.*

5. *A szociális szövetkezet tagja által a szövetkezetben végzett személyes közreműködés akkor minősül keresőtevékenységnek, ha a személyes közreműködés ellenértékeként megszerzett bevétel meghaladja havonta a minimálbér összegét.*

2) Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az Flt. 58. § (5) bekezdés d) pontjából:

„4. az alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszony és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony kivételével munkaviszonyban nem áll, és egyéb keresőtevékenységet sem folytat, és”;

míg az Flt. 58. § (5) bekezdés e) pontjából

„továbbá kereső tevékenységet folytatónak kell tekinteni azt a személyt is, aki külön törvény szerint egyéni vállalkozónak minősül, valamint aki gazdasági társaság tevékenységében személyes közreműködés vagy mellékszolgáltatás keretében történő munkavégzés útján vesz részt, illetve aki a társaság vezető tisztségviselője vagy a társasági szerződésben közreműködési/munkavégzési kötelezettsége/joga fel van tüntetve.”

szövegrészenek megsemmisítését:

II. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése

3) A fenti (I/2. pontban foglalt) törvényi rendelkezések ellentétesek - az indítványozót illető - az Alaptörvény I-II.; XII-XIII. XV. és XIX. cikkében foglalt alapvető jogokkal.

Az Alaptörvény a fentebb megjelölt alapvető jogok védelme érdekében az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődleges kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XII. cikk

- (1) *Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.*
- (2) *Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.*

XIII. cikk

- (1) *Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*
- (2) *Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.*

XV. cikk

- (1) *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*
- (2) *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*
- (3) *A nők és a férfiak egyenjogúak.*
- (4) *Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.*
- (5) *Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.*

XIX. cikk

- (1) *Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.*
- (2) *Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.*
- (3) *Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.*
- (4) *Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével segíti elő. Törvény az állami nyugdíjra való jogosultság feltételeit a nők fokozott védelmének követelményére tekintettel is megállapíthatja.*

III. Közvetlen érintettség kifejtése

4) Indítványozó felperes álláskeresőként való nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelmét a Budapest Főváros Kormányhivatala XIII. Kerületi Munkaügyi Kirendeltség 2013. október 31. napján kelt BP. 13.M-01/027081/1/2013. sorszámú határozatával elutasította (I/2. sorszámon csatolva). A határozat indokolása szerint a kérelmező nem minősül álláskeresőnek, mert keresőtevékenységet folytat. A határozat nem jelölte meg a tényállásban, hogy mi ez a tevékenység, azonban az Ftt. 58.§ (5) bekezdés d) pontjának 4. alpontjára és 54. § (11) bekezdésére hivatkozott.

Az álláskeresőként való nyilvántartásba vételre történő kérelem elutasítására tekintettel hozott közigazgatási határozatra történő hivatkozással a Budapest Főváros Kormányhivatala XIII.

Kerületi Munkaügyi Kirendeltség 2013. október 31. napján kelt BP. 13M-01/027082/1/2013 sorszámú határozatával (I/3. alatt csatolva) elutasította a felperes álláskeresői ellátás folyósítása iránti kérelmét. A határozat indokolása szerint a kérelmező állás keresőként való nyilvántartásba vétel iránti kérelmét elutasították, ezért nem minősül álláskeresőnek. Ennek hiányában pedig nem jogosult álláskeresői ellátásra. Az elutasítást a hatóság az Flt. 25. § (1) bekezdés a) pontjában, 30. § (1) bekezdésében, 58. § (5) bekezdésének d) pontja 6. alpontjának rendelkezéseire történő hivatkozással hozta meg.

5) A két elsőfokú határozat ellen indítványozó 2013. november 11-én kelt beadványában fellebbezéseket terjesztett elő.

A Budapest Főváros Kormányhivatal Munkaügyi Központ, mint II. fokú hatóság 2013. december 5. napján kelt BPM-01-21747-1/2013. számú határozatával a BP.13M-01/027081/1/2013. sorszámú, valamint a BP-13M-01/027082/1/2013. sorszámú I. fokú határozatokat helyben hagyta.

A II. fokú hatóság a helybenhagyó határozatát azzal indokolta, hogy [REDACTED] § [REDACTED] § [REDACTED] egyedüli beltagja, a társaságban személyes közreműködésre köteles, a társaság ügyeinek vitelére jogosult, így mindenben megfelel az Flt. 58. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltaknak, mivel nem a díjazásnak hanem annak van jelentősége, hogy [REDACTED] § [REDACTED] § indítványozó felperes a [REDACTED] § gazdasági tevékenységében személyesen közreműködik.

A II. fokú hatóság kifejtette, hogy a kérelmező tévesen értelmezi a Ket. 32. §-ában foglalt rendelkezést, miszerint a felfüggesztés kötelező lett volna („ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül az ügy megalapozottan nem dönthető el”), mivel azt a II. fokú szerv nem látta megvalósulni, ezért született a két elutasító határozat, mivel a két döntés egymásból következik.

6) Felperes indítványozó a II. fokú közigazgatási határozatot keresettel támadta meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál. Kérte a II. fokú közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését és az I. fokú hatóság új eljárásra kötelezését.

A bírósági eljárásban felperes kérte a bíróságtól alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését az Flt. 58. § (5) bekezdés e) pontjának Alaptörvénybe ütközése miatt. Felperes e körben hivatkozott arra, hogy a társasági szerződés szerint a [REDACTED] § beltagja, és így a gazdasági társaság beltagjaként személyes közreműködésre köteles, de kereső-tevékenységet nem végez, mivel díjazásban nem részesül. Ere figyelemmel - jövedelem hiányában - nem lehet az ilyen tisztség keresőtevékenység. Álláspontja szerint az Flt. 58. § (5) bekezdés e) pontjának rendelkezése ellentétes az Flt. preambulumban és 1-2. §-ában foglalt rendelkezésekkel, és sértik az Alaptörvény I-II, XII-XIII, XV. és XIX. cikkelyében foglaltakat.

7) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2015. szeptember 8. napján kelt és jogerős 22.M. 1285/2014/4. sorszámú ítéletével felperes keresetét elutasította (I/4. alatt csatolva). Kötelezte a bíróság felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 30.000,- Ft eljárási illetéket.

A bíróság a keresetet az Flt. 54. § (1) bekezdés b) pontjára, 58. § (5) bekezdés 4-6. pontjára és 58. § (5) bekezdés e) pontjára hivatkozva utasította el. Kiemelte, hogy a „kereső-tevékenység” folytatásának minősül, aki gazdasági társaság tevékenységében személyes közreműködés vagy mellékszolgáltatás keretében történő munkavégzés útján vesz részt, illetve aki a társaság vezető tisztségviselője vagy a társasági szerződésben közreműködési vagy munkavégzési joga fel van

tüntetve. A bíróság hivatkozott arra, hogy a [REDACTED] társasági szerződésében szerepel, hogy felperes a [REDACTED] beltagja (szerződés 2. pont). A szerződés III/10. pontja pedig rögzíti, hogy „a társaság tevékenységében való személyes közreműködésre a társaság beltagja köteles.”, továbbá „a személyes közreműködésért járó díjazás a kültagot is megilleti.”

A bíróság megállapította, hogy a felperes a [REDACTED] beltagja, aki személyes közreműködésre köteles. A bíróság így megállapította, hogy felperes továbbra is keresőtevékenységet folytat.

Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy alperes jogszerűen utasította el a felperes álláskeresőként történő nyilvántartásba vételre irányuló kérelmét. A bíróság nem találta helytállónak, hogy az alperesnek fel kellett volna függesztenie az álláskeresési járadék tárgyában az eljárást, az álláskeresőként való nyilvántartásba vétel iránti kérelem jogerős elbírálásáig, mivel annak feltételei jelen esetben nem álltak fenn. A bíróság szerint a rendelkezésre álló iratok alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy felperes az álláskeresőként való nyilvántartásba nem vehető, ezáltal álláskeresési járadékra sem jogosult. A bíróság az illeték megfizetésére felperest az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (3) bekezdése alapján kötelezte.

A fentiekre tekintettel a felperes indítványozót az ügyben az Abtv. 26. § (1) bekezdése értelmében közvetlenül érintett, mivel saját ügyében került sor az indítvány előterjesztésére.

IV. Indokolás a sérelmezett jogszabályi rendelkezés Alaptörvénybe ütközésére

8) Indítványozó álláspontja szerint az Flt. 58. § (5) bekezdés e) pontjának rendelkezése amely - díjazás, illetve jövedelem kifizetése nélkül - bizonyos gazdasági társasági tisztségeket és polgári jogi szerződése tartalmat „kereső-tevékenységnek” minősít, és az álláskeresői nyilvántartásba vételből a polgárt kizárja, ellentétes az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel.

A betéti társaság, mint gazdasági társaság működéséhez elengedhetetlen legalább egy olyan személy (tag), aki a társaság képviseletét ellátja; így beltagként kell, hogy a társaságban részt vegyen. Ez a tevékenység, ha érte díjazás nem jár – nyilvánvalóan – a józan ész szabályai szerint is - **nem minősíthető kereső tevékenységnek.**

E tekintetben az Alaptörvény R. cikk és 28. cikk az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Jövedelem megszerzése nélkül jogszabály sem nyilváníthatja az ilyen vezető tisztséget, valamint a betéti társaság beltagjaként való tulajdonosi jogállást kereső tevékenységnek. Önmagában ettől a jogállástól a polgár Alaptörvény-ellenesen van elzárva a foglalkozás szabad megválasztásától (Alaptörvény XII. cikk) az álláskeresőként való nyilvántartásból való kizárással. A tulajdon résszel rendelkező gazdasági társaság tulajdonosa (betétese) a

munkaviszony területén az Alaptörvény XII. cikke alapján munkaviszonyt létesíthet, illetve álláskeresőként – megélhetési jövedelem hiányában – nem lehet álláskereső állami támogatásából kizárni, csak azon az alapon, hogy betéti társaság beltagja.

Mivel mindenkinek joga van a munka és a foglalkoztatás szabad megválasztásához, ebből következően Alaptörvény-ellenes az olyan jogszabály megalkotása, amely az *álláskeresőként való nyilvántartásból* kizárja – önmagában a tagsági jogviszony fennállása miatt - valamely típusú gazdasági társaság tagjait.

A munkához és a foglalkoztatás szabad megválasztásához való jogra tekintettel az *álláskeresői támogatásra* való jogosultságból sem zárható ki az Alaptörvény sérelme nélkül a gazdasági társaság tagja, ha a gazdasági társaságból olyan rendszeres jövedelemmel nem rendelkezik, amely a folyamatos megélhetését szolgálhatja. Egyáltalán nem lehet azonban összekeverni a törvény által megállapításra kerülő, ún. vélelmezett jövedelmet, a nem létező, ki sem fizetett jövedelemmel. Mindezekből ugyanis nem lehet megélni, ezért az álláskeresőt nyilvántartásba kell venni

Megjegyzendő: az álláskereső nyilvántartásába való felvétel nem függhet attól, hogy az érintett személy mely gazdasági társaságban részesedik tulajdonrészrel, vagy mely gazdasági társaságban lát el vezető tisztségviselői beosztást, vagy személyes közreműködéssel járó tevékenységet; illetve hogy milyen jövedelemben részesül. Az álláskeresői járadék biztosítására vonatkozó szabályozásnál már számításba vehetők a jövedelmi viszonyok

Indítványozó álláspontja szerint a munka és foglalkoztatás szabály megválasztásához való jog az ilyen törvényi rendelkezéssel – mint amelyet a Flt. 58.§ (5) bekezdése) pontja tartalmaz – nem korlátozható, mivel az a jog lényeges tartalmának elvesztését jelenti. Ezért a törvényi rendelkezés az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését is sérti.

Indítványozó hivatkozik arra, hogy az Flt. megsemmisíteni indítványozott rendelkezései sértik az Flt. 2011. évi CXCI. törvény 53.§ a) pontja által módosított - preambulumát és az Flt. 1-2.§-át:

„A munka és a foglalkozás szabad megválasztásához való jog gyakorlásának elősegítése, a foglalkoztatási feszültségek feloldása, valamint az álláskeresők támogatásának biztosítása érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja.2

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. § A foglalkoztatás elősegítése a munkanélküliség megelőzése és hátrányos következményeinek enyhítése érdekében a Kormány, a helyi önkormányzatok, továbbá a munkaadók és a munkavállalásra jogosultak, valamint az utóbbiak érdekképviselői szervezetei együttműködnek.

2. § (1) A foglalkoztatás elősegítése és az álláskeresők támogatása során az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani. E rendelkezés nem zárja ki azt, hogy a munkaerőpiacon hátrányos helyzetben levőket többletjogosultságok illessék meg.”

9) A megsemmisíteni indítványozott törvényi rendelkezés sérti az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogot. Az indítványozót a törvény és az egyedi bírói ítélet azért minősíti keresőtevékenységet folytatónak, mert a társaságban tulajdonrészrel

rendelkezik. Az Alaptörvény nem tesz különbséget a XII. cikk alkalmazása tekintetében abban, hogy a munka és foglalkozás szabad megválasztása milyen tulajdoni formában működő foglalkoztatónál történik, azaz tulajdonos-e a foglalkoztatott személy abban a szervezeti formációban, ahol a munkavégzése történik. Megjegyzendő: abban sincs korlátozás a XII. cikkben, hogy aki pl. társasági tulajdonnal rendelkezik, más szervezetnél ne lehetne foglalkoztatott (alkalmazásban álló), csak a saját tulajdonlással rendelkező gazdasági szervezetben.

Ezzel szemben az Flt. kizárja az álláskeresőként való nyilvántartásba vételből, továbbá az álláskeresői támogatásból a gazdasági (betéti) társaság beltagját, amely ellentétes a tulajdonhoz való jog alaptörvényi rendelkezésével. A társasági tulajdonban a tulajdonjog meghatározott cégformájához ugyanis nem kapcsolható más polgár alapvető jogát érintő "szankció". Az ilyen szabályozás Alaptörvény ellenes, mivel sérti az I. cikk (4) bekezdését. (Itt indítványozó utal arra a körülményre, hogy Pl. a részvénytársaságban (mint gazdasági társaságban) a részvénnel rendelkező tagot - nagyon helyesen - az Flt. nem említi kizáró körülményként, pedig nyilvánvalóan adott esetben nagyobb jövedelemmel rendelkezhet, mint a bt. beltagja, aki semmilyen jövedelmet a Bt.-ből nem élvez.)

10) A betéti gazdasági társaság beltagjának a társasági szerződésben vállalt – díjazás megállapítása és fizetése nélkül való- közreműködési kötelezettsége (amely alapvetően a törvényes képviseleti tevékenység ellátását jelenti) nem függ össze azzal, hogy a polgár más szervezetnél munkaviszonyt létesítését megkísérelhesse vagy munkaviszonyt létesíthessen (keresőtevékenységet folytathasson). A felperes indítványozónak, a betéti társaság beltagjának - jövedelem nélküli tevékenységére is tekintettel – az Flt. szerint álláskeresőként való nyilvántartásból való kizárása az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonhoz való jog – visszaélésszerű - megakadályozása, mivel más gazdasági társaságok törvényes képviselőitől eltérő feltételeket támaszt a betéti társaság (Bt.) törvényes képviselőjével (személyes közreműködővel) szemben. Pl. a korlátolt felelősségű társaság (Kft.) esetében az ügyvezető törvényes képviselte alapulhat munkaviszonyon és megbízáson is; míg a Bt. beltagja részére a törvényes képviselet ellátáshoz a munkaviszony tilalmazott. Mindez sérti a munka és foglalkoztatás szabad megválasztását.

11) Indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció-mentességet sértik az Flt. megsemmisíteni indítványozott rendelkezései.

A Bt. beltagjának kizárása az álláskeresőként történő nyilvántartásból (és az álláskeresői járadékból) nyílt diszkriminációs jogszabályi rendelkezés. A diszkrimináció egyrészt személyre, másrészt a tulajdon tárgyra vonatkozik.

Az álláskeresői támogatás feltételeként indítványozó álláspontja szerint nem lehet a tulajdon tárgyát meghatározni. Az Flt. ugyanis nem a jövedelem léte, illetve mennyisége tekintetében tesz különbséget, hanem a tulajdon tárgya tekintetében. A törvény más tulajdoni tárgyat (ingatlan, gépkocsi, repülőgép, hajó részvénycsomag stb.) nem jelöl meg kizáró körülményként, és nem köti más tulajdoni tárgyhoz a álláskeresővé történő nyilvántartásból való kizárást. A vezető tisztségviselői megbízás a bt. képviseletet ellátó beltagja tekintetében – díjazás hiányában – nem jelent tulajdonlást, sem pedig kereső tevékenységet; mégis kizáró körülmény.

12) Az Alaptörvény XIX. cikkében foglalt szociális biztonsághoz való jog – amely az álláskeresőként való nyilvántartásba vételhez és álláskeresői támogatáshoz való jogot is magában foglalja – alkalmazásának feltétele nem lehet a kizárólag a gazdasági társaság

típusa, mint tulajdontárgy; illetve abban tulajdonnal rendelkező személy, mint tisztség birtokosa közötti diszkrimináció. Az Flt. támadott rendelkezése sérti az Alaptörvény XIX. cikkét.

Sőt az Alaptörvény e követelménye éppen ezt célozza: a munka biztosítása érdekében adott esetben – ha a vállalkozás szabadsága alapján az ember a munkafoglalkoztatás keretében kívánja a megélhetéséhez szükséges jövedelmet megteremteni – álláskeresőként nyilvántartásba vételre kerülhessen a polgár.

Az Alaptörvény Nemzeti hitvallás része, e tekintetben az alábbiakat fogalmazza meg:

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy az egyéni szabadság csak másokkal együttműködve bontakozhat ki.

Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.

Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének köteleességét.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Az Flt. megsemmisíteni indítványozott rendelkezései szembe mennek ezekkel a hittételekkel.

13) Az emberi méltóság (Alaptörvény II. cikk) elengedhetetlen része, hogy az ember cselekvési szabadsággal rendelkezhesen arra vonatkozóan, hogy személyes életfeltételeinek biztosítása, önmegvalósítása érdekében – a kollektív kapcsolatokat és együttműködést is lehetővé tevő – milyen gazdasági szervezettel, illetve milyen foglalkoztatási mód felvállalásával lépjen jogviszonyra, vagy önfoglalkoztatás keretében szerez jövedelmet a megélhetéséhez, boldogulásához.

A megsemmisíteni indítványozott törvényi rendelkezésben foglalt szabályozás azért sérti az Alaptörvény II. cikkét, mivel nem tesz eleget a fentebb kifejtett emberi méltóságból eredő önrendelkezésnek: a Bt. beltagját kizárja az álláskeresőként való nyilvántartásba vételből és – jövedelem hiányában is – az álláskeresői támogatásból.

V. Jogorvoslati jog kimerítése, nyilatkozat egyéb eljárásról

14) Indítványozó a jogorvoslati jogot kimerítette, mert közigazgatási úton az első fokú határozat ellen fellebbezéssel élt, majd a II. fokú közigazgatási határozattal szemben keresettel élt. A törvény a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete ellen a fellebbezést kizárja.

Mivel a közigazgatási bíróság előtti eljárásban nem a jogszabály értelmezés volt vitás, hanem az a kérdés, hogy a törvényi norma megfelel-e az Alaptörvénynek; felperes a Kúriához nem élt felülvizsgálati kérelemmel.

VI. Bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztése.

Felperes indítványozó kérte az alkotmányjogi panasszal kapcsolatban a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését az államnak járó illeték tekintetében.

Amennyiben az alkotmányjogi panasz eredményre vezet, és felperes kereseti kérelmét nem lehetne az Flt. támadott rendelkezése megsemmisítése következtében elutasítani, - a munkanélküli felperest - indokolatlanul sújtaná az a hátrány, amely a 30.000,- Ft az állam részére megfizetendő illeték viseléséből ered. Erre tekintettel kéri indítványozó az ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Bizonyítási indítványként indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság szerezzé be az indítványban való döntéshez a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22. M.1285/2015. számú és előzményi (17. M. 311/2014.) iratait.

Budapest, 2015. november 7.

Tisztelettel:

[Redacted signature]

felperes indítványozó

képviselőtében, a [Redacted] nevében:

[Redacted signature]

Mellékletek (4 db)

- ügyvédi meghatalmazás (2013.november 7.)
- Bp. Főv. Kormányhivatal XIII. ker. Munkaügyi Kirendeltség BP-13M/01/027081-1/2013. határozat
- Bp. Főv. Kormányhivatal XIII. ker. Munkaügyi Kirendeltség BP-13M/01/027082-1/2013. határozat
- Főv.Közig. és Mü. Bíróság 22. M.1285/2015/4. ítélete